

Vetési Nándor hitbéli meggyőződésének alapját a segítőkészség adja

▼ FORRÁS: VETESI NÁNDOR SZEMÉLYES ARCHÍVUMA

Az önzetlenség vezet

Vetési Nándor fáradhatatlan a feladatokban: felebaráti szeretete vezérli

● A Gyulafehérvári Caritas programkoordinátora, színész, református kántor, ugyanakkor a közéletben megannyi szerepe van Vetési Nándornak. A hite által vezérelt családfőre többen is felnéznek, önzetlen segítőkészsége pedig újabb és újabb feladatokkal találkozhat szembe.

KORPOS ATTILA

Vetési Nándor 1987-ben Nagyváradon született, de büszkén vallja, hogy fél lábbal székely, hiszen édesapja bögözi illetőségű volt. Az iskolai éveket szülővárosában töltötte, a gimnáziumban a közgazdaság profi lú irány viszont nem tudta magával ragadni teljesen. „A művészet, a színház és az irodalom már akkor közelebb álltak hozzám. Felolvasó- és színjátszó körbe is jártam időközben, de segédkeztem közönségszervezéssel a nagyváradi színháznál, így több előadásra is be

tudtam jutni” – emlékezett vissza a kezdő impulzusokra. Később Kolozsvárra tette át lakóhelyét a színművészeti egyetem diákjaként, ahol első évben már egyéni műsorokban igyekezett kamatoztatni a benne rejlő színészi vágyat. Magiszteri képzése alatt többedmagával úgy döntött, a színház egy másik megvilágításával szeretne foglalkozni. Új ágazatot álmodtak meg, így jött létre a Váróterem Projekt, amely a mai napig működik. Ezzel párhuzamosan öt évig, 2010–2015 között a kolozsvári Paprika Rádió műsorvezetője volt, amelyet szakmailag lényeges lépcsőfokként értékelt.

A szolgálat nevében

„Mindeközben az egyház és a szolgálat szerves része volt az életemnek. Bibliatáborokba jártam, gitároztam, és játékokkal segítettem a szervezők munkáját” – tért ki a hittel kapcsolatos vetületére.

2014-ben fordulópont érkezett: Csákány Antal lelkipásztortól kapott felkérést, hogy költözzön családjával Alsórákosra, ott zenetanárként és diakónusként is számítanak rá. Az ott töltött hároméves időszakról igencsak kellemes emlékeket őrzött meg: a pedagógusi pálya mellett a református gyülekezetben belül a gyerekeknek zenés foglalkozásokat és vallásórát tartott. Emellett a helyi önkormányzat is számított

tudására, ahol színjátszó kört szervezett. Gitár- és furulyaoktatásra is jutott ideje, miközben a helyi kórust is vezette. „Különleges évek voltak, szeretettel emlékezem a gyerekekre. A legnagyobb megvalósítás mégis az ifjúsági kerestyén zenekar létrejötte volt” – összegezte Nándor. Velük a mai napig próbál, és közös fellépések is vannak.

Elhívások egyre-másra

2018-ban egy újabb elhívásként a gyulafehérvári Caritas jött be az életébe, amely gyermekprogramjainak koordinátort keresett Udvarhelyszéken. „A jó Isten úgy rendezte, hogy jelenleg Bögözből élek, így valamilyen formában visszatértem a gyökereimhez, hiszen édesapám itt volt lelkész huszonhét éven keresztül” – mesélte. A zenéhez való kötődése is új szintre lépett: másodállásban a Nagygalamfalvi Református Egyházközség kántora jelen pillanatban. „Fontos számomra, hogy segítő szakmában dolgozhatok. Számomra a feladatok mindig is a szolgálati résznél nyertek értelmet” – mondta.

A vallási elköteleződés kezdetére rákérdezve Nándor egyértelműen a konfirmációját jelölte meg. „Tizenévesen, a családomtól kapott lelkeség mellett, a lelkipásztor szavai belém hasítottak, miszerint »szerezd felebarátodat úgy, mint önmagadat«. Valóságos dilemmát okozott nálam,

Fontos számomra, hogy segítő szakmában dolgozhatok. Számomra a feladatok mindig is a szolgálati résznél nyertek értelmet.

hogy ezt hogyan tudom kivitelezni. Azóta is a felebaráti szeretet útján próbálok járni nap mint nap” – vallotta be. A jelenleg a Gyulafehérvári Caritas regionális koordinátoraként több programért is felelős szerepet vállaló családapa hozzátette, szereti, amit csinál, és csak a jó Isten tudja,

milyen feladatokat és kihívásokat tartogat még neki az élet. „Megint rádiózom, az Erdélyi Mária Rádióban hetente van egy műsorom a Caritas életéről. A hatodik adás után vagyok már, de őszintén, korábban nem gondoltam volna, hogy ilyesmivel fogok újból foglalkozni” – fűzte hozzá. Egyúttal megosztotta egyik nagy szívfájdalmát is, miszerint a plébániák, gyülekezetek figyelme ismét a zene vonalára kellene összpontosuljon. „Ötven, száz évvel ezelőtt a pap és a kántortanító bírt a gyülekezetek életében a legnagyobb fontossággal. Ez ma már sajnos felülíródott anyagi és erkölcsi szinten egyaránt. Meglátásom szerint ezen kellene változtatni elsősorban” – összegezte. Későbbi terveire kitérve egy gyerekkórus létrehozásában gondolkodik.

30 éves a Gyulafehérvári Caritas

Október 3-ára tervezte a Gyulafehérvári Caritas közhasznú nonprofit szervezet megalakulásának harmincadik évfordulóját. A szeretetszolgálat munkatársai, gondozottjai és támogatói a gyulafehérvári székesegyházban ünnepeltek volna, ám a világjárvány miatt csak szűkebb körben adhattak hálát a három évtizednyi önzetlen Isten- és emberszolgálat áldásaiért. Októberi Hit-vallás mellékletünkben a szervezet egyik sokoldalú munkatársával, Vetési Nándorral készült beszélgetéssel gondolunk mindazokra az elkötelezett munkatársakra, önkéntesekre és támogatókra, akik az elmúlt évtizedekben a neves intézmény vállalásainak megálmodói, mozgatói voltak. Legyen szó a magukra maradt, egyedülálló idősök felkarolásáról, az ápolásra, gondozásra szorulókat ellátásáról avagy családsegítő programokról. Isten tartsa meg Erdély egyik legjelentősebb szociális szervezetét!